

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),
appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, (hierna: de rechtbank) van 24 december 2009 in zaak nr. 09/14693
in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris).

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 maart 2009 heeft de staatssecretaris het door de vreemdeling gemaakte bezwaar tegen het niet ambtshalve doen van een aanbod op grond van de Regeling afwikkeling nalatenschap Vreemdelingenwet (oud) ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 december 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 januari 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
lid van de enkelvoudige kamer

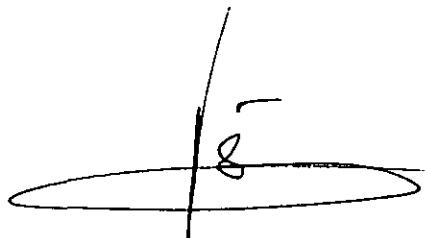
w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 april 2010

210.

Verzonden: 27 april 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'e' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser

AFSCHRIJF 1

2

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummer: Awb 09/14693

Uitspraak
in het geding tussen:

geboren op
van Angolese nationaliteit,
IND dossiernummer 0103.11.8008, eiseres,
gemachtigde mr. B.A. Palm, advocaat te Utrecht;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. R.M. van der Horn,
ambtenaar ten departemente, verweerder.

1. Procesverloop

Eiseres heeft bezwaar gemaakt tegen de schriftelijk kenbare handeling van 20 juni 2008, waaruit blijkt dat haar geen aanbod wordt gedaan om een verblijfsvergunning te verlenen op grond van de Regeling afwikkeling nalatenschap oude Vreemdelingenwet (hierna: de Regeling). Verweerder heeft het bezwaar op 26 maart 2009 ongegrond verklaard.

Op 23 april 2009 is daartegen beroep ingesteld. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 22 september 2009 behandeld. Eiseres is verschenen, bijgestaan door de gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

2.1 De stelling van eiseres dat de veroordeling door de politierechter bij vonnis van 19 maart 2004 tot twee maanden gevangenisstraf geen rol kan spelen, omdat zij bij de zitting niet aanwezig is geweest en zich niet heeft kunnen verdedigen, faalt. Uit het gegeven dat de strafrechter aanleiding heeft gezien verstek tegen eiseres te verlenen, blijkt reeds dat het feit dat zij niet is verschenen bij de behandeling van haar strafzaak voor haar risico komt.

AWB 09/14693

blad 2/3

Dat eiseres nadien niet opnieuw strafrechtelijk is veroordeeld, is in het kader van de Regeling bij deze veroordeling niet relevant.

2.2 Het betoog van eiseres dat de veroordeling niet kan worden tegengeworpen omdat, zowel gerekend vanaf de datum van veroordeling, als vanaf de pleegdatum, inmiddels meer dan vijf jaren zijn verstreken faalt. Voor de beoordeling of sprake is van verjaring met het oog op de Regeling is 13 december 2006 het bepalende toetsmoment. Zelfs indien voor deze beoordeling zou worden uitgegaan van de pleegdatum van het misdrijf (26 oktober 2002) zijn, voorafgaand aan het bepalende toetsmoment, geen vijf jaren verstreken.

2.3.1 Eiseres stelt voorts dat verweerder ten onrechte geen toepassing heeft gegeven aan artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht (Awb). Zij wijst in dit verband op haar medische situatie, de lange verblijfsduur in Nederland, de mate van inburgering en het feit dat aan haar minderjarige dochter een vergunning op grond van de Regeling is verleend.

2.3.2 Verweerder stelt terecht dat de medische situatie en het gegeven dat haar dochter een vergunning is verleend geen aanleiding vormen om toepassing te geven aan het bepaalde in artikel 4:84 Awb, omdat eiseres daartoe strekkende aanvragen kan indienen.

2.3.3 Voorts stelt verweerder dat het betoog dat eiseres goed is ingeburgerd en lang in Nederland verblijft niet de reden is dat zij niet voldoet aan de voorwaarden van de Regeling. Omdat geen sprake is van samenhang tussen het niet voldoen aan die voorwaarden en de aangevoerde omstandigheden, bestaat geen aanleiding toepassing te geven aan het bepaalde in artikel 4:84 Awb, aldus verweerder.

2.3.4 Artikel 4:84 Awb bepaalt dat het bestuursorgaan handelt overeenkomstig de beleidsregel, tenzij dat voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen. Van bijzondere omstandigheden kan slechts sprake zijn indien het gaat om omstandigheden die niet reeds in het beleid zijn verdisconteerd en waarin strikte navolging van de beleidsregel zou leiden tot een uitkomst die niet geacht wordt te kunnen zijn beoogd door de wetgever.

Verweerder heeft terecht geoordeeld dat geen sprake is van bijzondere omstandigheden die niet reeds in het beleid zijn verdisconteerd.

2.4.1 Eiseres doet ten slotte een beroep op artikel 8 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), omdat haar minderjarige dochter een verblijfsvergunning op grond van de Regeling is verleend.

2.4.2 De rechtbank stelt vast dat de voorliggende procedure betreft de ambtshalve beoordeling door verweerder van de vraag of eiseres in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van de Regeling. Omstandigheden die verband houden met de beperking gezinshereniging en gezinsvorming kunnen, conform jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State - onder meer de uitspraken van 3 november 2004 (JV 2005/13) en 27 oktober 2008 (LJN BG7991) - niet leiden tot ambtshalve verlening van een verblijfsvergunning regulier.

Verweerder heeft zich daarom terecht op het standpunt gesteld dat voor beoordeling van een beroep op artikel 8 EVRM in deze procedure geen ruimte bestaat.

AWB 09/14693

blad 3/3

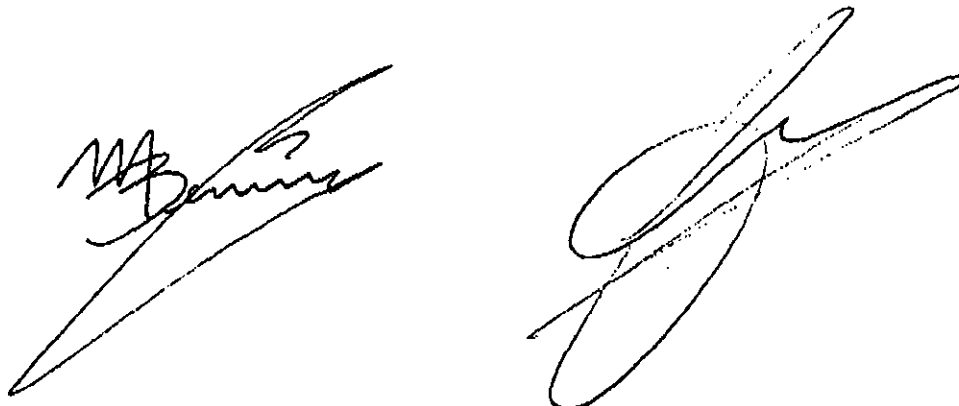
2.5 Verweerder heeft daarom kunnen besluiten eiseres geen aanbod te doen op grond van de Regeling. Het beroep is ongegrond.

2.6 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door J.F.M.J. Bouwman, als rechter, en door deze en M.J.S. Benning als griffier ondertekend. Uitgesproken in het openbaar op 24 DEC. 2009

Afschrift verzonden op: 24 DEC. 2009

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

ADVOCATENKANTOOR PALM

Brigittenstraat 17
3512 KJ Utrecht
T: 030 234 11 50
F: 030 234 11 53

mr B.A. Palm
mr S. Coenen
mr G. Ocak
mw. A. Lewa (chef de bureau)

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
20 JAN 2010	
ZAKEN:	730
AVV:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken

PER FAX: 070 - 365 13 80

cc IND Procesvertegenwoordiging: 038 460 91 52

Inzake : **HOGER BEROEPSCHRIFT (pardonregeling)**
Uw ref. : **AWB 09 / 14693**, resp. IND nr 0103118008
Onze ref. : 0601.21

Utrecht, 20 januari 2010

Geachte heer, mevrouw,

Namens appellant geboren te dezer zake woonplaats kiezende ten kantore van de advocaat mr B.A. Palm te Utrecht aan de Brigittenstraat 17 te (3512 KJ) Utrecht, te dezer als advocaat optredende, wordt hierbij een hoger beroepschrift ingediend. Appellant heeft mr B.A. Palm hiertoe bepaaldelijk gevolmachtigd.

Dit hoger beroepschrift richt zich tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Zwolle-Lelystad (rolnummer AWB 09 / 14693), gedateerd 24 december 2009 en verzonden per dezelfde datum, waarin het beroep van appellant ongegrond is verklaard.

Afschrift van de uitspraak wordt hierbij overlegd.

*

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak waarvan hoger beroep en voert daartoe het volgende aan.

Appellant meent dat de rechtbank onjuist heeft geoordeeld dat verweerder appellant terecht heeft tegengeworpen dat zij niet in aanmerking komt voor de gevraagde vergunning vanwege een strafrechtelijke contra indicatie.

Artikel 4:84 Awb bepaalt dat het bestuursorgaan handelt overeenkomstig de beleidsregel, tenzij dat voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen. Van bijzondere omstandigheden kan slechts sprake zijn indien het gaat om omstandigheden die niet reeds in het beleid zijn verdisconteerd en waarin strikte navolging van de beleidsregel zou leiden tot een uitkomst die niet geacht wordt te kunnen zijn beoogd door de wetgever. In het licht van dit uitgangspunt heeft verweerder kunnen stellen dat het lange

Advocatenkantoor Palm B.V. is ingeschreven bij de Kamer van Koophandel te Utrecht (nr 30205111).

Alle opdrachten worden aanvaard en uitgevoerd onder algemene voorwaarden, gepubliceerd bij de Kamer van Koophandel, welke u op verzoek worden toegezonden.

Advocatenkantoor Palm B.V. is aangesloten bij de Geestellingscommissie Advocatuur.

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

Stichting Derdengelden ABN AMRO rekeningnr 43.82.50.215

ADVOCATENKANTOOR PALM

verblijf van eisers hier ten lande en de mate van geïntegreerdheid geen bijzondere omstandigheden zijn, nu lang verblijf een van de elementen is die ten grondslag liggen aan WBV 2007/11. Appellant volgt echter niet de redenering van de rechtbank dat, nu reeds sprake is van een bijzondere regeling, artikel 4:84 Awb opgevat dient te worden zoals door de rechtbank weergegeven onder overweging 2.3.4. Naar het oordeel van appellant is dit een te beperkte weergave van artikel 4:84 Awb, die niet volgt uit de tekst van dit artikel. Verweerder dient immers alle bijzondere omstandigheden bij de beoordeling van artikel 4:84 Awb te betrekken, voor zover deze niet reeds zijn verdisconteerd in het beleid, en niet slechts die bijzondere omstandigheden die zien op de reden van het niet doen van een aanbod.

Dat in het geval van appellant volgens WBV 2007/11 sprake is van een contra-indicatie doet daar niet aan af. De rechtbank had dan ook niet zonder meer voorbij kunnen gaan aan de door eiser aangedragen bijzondere omstandigheden en derhalve is de uitspraak onvoldoende gemotiveerd. Immers, de rechtbank heeft onvoldoende gemotiveerd waarom in dit specifieke geval deze bijzondere omstandigheid niet maakt dat de nadelige gevolgen voor eiser onevenredig zijn met de met de contra-indicatie te dienen doelen.

Met betrekking tot de belangen van appellant acht appellant daartoe relevant dat appellant in 2001, met haar dochter, vanuit Angola naar Nederland is gekomen en hier sindsdien samen met haar heeft gewoond. De dochter heeft wel een pardonvergunning gekregen. De rechtbank volgt verweerder in haar redenering dat appellants belang om bij haar dochter te kunnen blijven in het kader van een daartoe strekkende aanvraag kan worden beoordeeld. Daartoe zal appellant echter een aparte procedure moeten starten, waarbij geenszins duidelijk is of haar het vereiste van een machtiging tot voorlopig verblijf zal worden tegengeworpen en ook de andere voorwaarden voor een dergelijke vergunning mogelijk onverkort gelden. Het niet verkrijgen van een pardonvergunning, en dus moeten volgen van een alternatief traject, heeft dan ook nadelige gevolgen voor appellant en haar dochter, waarbij de rechtbank nog voorbijgaat aan de medische problemen die in het gezin spelen. Appellant verwijst hiertoe nog eens naar bijgaande medische rapportage.

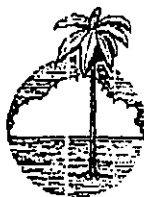
*

Dit alles terwijl de reden waarom appellant een dergelijke volgende procedure meet doorlopen, de veroordeling door de politierechter op 19 maart 2004 inzake een winkeldiefstal, gepleegd 26 oktober 2002, in die volgende procedure geen enkele rol meer zal spelen

Daarnaast acht de appellant van belang dat de 'Regeling afwikkeling nalatenschap oude vreemdelingenwet' tot doel heeft het voorkomen van nog meer procedures die een groot beslag leggen op verweerder en de rechterlijke macht. Het tegenwerpen van de contra-indicatie leidt dus niet alleen tot nadelige gevolgen voor appellant, maar doet in dit geval ook afbreuk aan het doel van de pardonregeling als geheel,

Tegenover de nadelige gevolgen van het onverkort toepassen van de contra-indicatie voor appellant en de pardonregeling als geheel staat het met die contra-indicatie te dienen doel (de bescherming van de Nederlandse openbare orde. In dat verband wijst de appellant ten eerste op de omstandigheid dat tussen het op 26 oktober 2002 gepleegde strafbare feit en het bestreden besluit, 20 juni 2008, bijna 6 jaar zitten en appellant verder

ADVOCATENKANTOOR PALM

geen antecedenten heeft. De parlementaire geschiedenis van de pardonregeling (Kamerstukken 11,2006-2007,31 018,nr. 3, p. 27) bevat de volgende passage over het verjuren van veroordelingen;

"Door niet te recidiveren binnen de verjaringsperiode heeft de vreemdeling aangegeven dat hij geen gevaar (meer)vormt voor de openbare orde. Dat is immers de vraag die van belang is. De termijn voor de verjaring gaat pas lopen nadat de opgelegde straffen uitvoer is gelegd. Bij drugs- en gewelds- en zedenmisdrijven bedraagt de verjaringstermijn 10 jaren. Voor andere delicten bedraagt de verjaringstermijn 5 jaren,"

Dat de verjaringstermijn pas gaat lopen nadat de opgelegde straf ten uitvoer is gelegd acht appelland in dit concrete geval minder van belang omdat het doel van die bepaling is te voorkomen dat de termijn verloopt tijdens of kort na een langdurige gevangenisstraf, zo volgt uit paragraaf 4.4.1 van de Vc 2000. Nu, aan eiser een huisarrest door middel van een elektronische enkelband is opgelegd speelt dit geen rol. Uit het bovenstaande leidt appelland dan ook af dat zij, die thans al bijna 8 jaar zonder te recidiveren onderdeel heeft uitgemaakt van de Nederlandse samenleving, feitelijk heeft aangegeven dat zij geen gevaar meer vormde voor de openbare orde.

Uit het bovenstaande volgt dat de belangen van appelland bij het verlenen van een pardonvergunning groot zijn, appelland feitelijk niet meer te beschouwen is als een gevaar voor de openbare orde zodat het met het onverkort toepassen van de beleidsregel te dienen doel niet bestaand of zeer gering is. In beginsel noopt een dergelijke vaststelling niet tot toepassing van de inherente afwijkingsbevoegdheid van artikel 4:84 van de Awb. Het is immers inherent aan het stellen van harde criteria dat er altijd mensen zijn die net buiten een regeling vallen. Zoals hiervoor aangegeven speelt in dit geval echter de bijzondere omstandigheid dat verweerder naar het oordeel van appelland onvoldoende gemotiveerd heeft waarom zij desondanks het openbare orde criterium onverkort heeft toegepast in deze pardonprocedure en niet heeft geoordeeld dat de gevolgen die de beleidsregel voor appelland heeft, wegens die bijzondere omstandigheden, in dit geval onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen.

Daar komt nog bij dat de rechtbank naar het oordeel van appelland het belang van dat de minderjarige dochter bij de aanwezigheid van haar moeder heeft en de ernstige medische omstandigheden van appelland te weinig gewicht heeft toegekend.

Erop vertrouwend u hiermede voldoende te hebben geïnformeerd.

Met vriendelijke groet,

B.A. Palm

